

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.718 van 7 april 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. POKORNY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 29 november 2007 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 november 2007. Op 30 november 2007 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend nadat hij op 29 november 2007 illegaal werd aangetroffen in het station in Antwerpen.
- 1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend werd verzoekers dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 december 2007 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij op 7 februari 2008 en 31 maart 2008 werd gehoord.
- 1.3. Op 2 juli 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 juli 2008 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Hay Jami'a, Bagdad. U zou tot de sjiiitische geloofsgroep behoren. Ongeveer op 2 mei 2006 zou uw broer voor de drempel van jullie huis alcohol hebben gedronken, waarop de fundamentalistische groepering Shurah Al Mujaheddin hem zonder voorafgaande waarschuwing zou hebben omgebracht. Op 23 juli 2006 zou u van dezelfde groepering een brief hebben ontvangen waarin u en uw moeder met de dood zouden zijn bedreigd. Vijftien dagen later zouden jullie naar het pand van een vriend in de wijk Al-Hurriya zijn verhuisd. Daar zouden jullie ongeveer anderhalve maand hebben gewoond. Nadat de eigenaar de huurprijs zou hebben verhoogd, zou u met uw moeder bij een vriendin van haar zijn ingetrokken, eveneens in Al-Hurriya. U verklaart na jullie vertrek uit Hay Jami'a niet langer bedreigd geweest te zijn, omdat u voor uw vervolgers onvindbaar zou zijn geworden. Desondanks zouden jullie zich niet veilig hebben gevoeld voor deze groepering, en ook onder de algemene, slechte veiligheidssituatie in Irak hebben geleden. Daarom zou u, bijna anderhalf jaar later, op 20 november 2007, alsnog het land zijn ontvlucht.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: een originele identiteitskaart en origineel nationaliteitsbewijs, een originele woonstkaart voor intern ontheemden, en een originele dreigbrief.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Zo kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering afkomstig te zijn van Irak.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u ter staving van uw asielrelaas en uw afkomst uit Irak een originele identiteitskaart en origineel nationaliteitsbewijs voorlegt. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de door u voorgelegde identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs een volledige namaak betreft. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u doelbewust getracht de Belgische asielinstanties te misleiden en maakt u het de Belgische asielinstanties onmogelijk uw werkelijke identiteit te achterhalen, en ondermijnt u tevens uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens werden u tijdens beide gehoren op het Commissariaat-generaal tal van vragen gesteld over uw wijk, de stad Bagdad, uw sjiiitische achtergrond, en over het land Irak. U blijkt over deze onderwerpen onvoldoende kennis te bezitten opdat mag worden aangenomen dat u ooit in Irak zou hebben geleefd.

Zo blijkt u weliswaar goed op de hoogte van bepaalde kenmerken in verband met uw wijk Jami'a, maar op andere vragen over uw basiskennis over Hay Jami'a, en Bagdad over het algemeen, kan u niet helemaal correct antwoorden. Zo verklaart u de, nochtans voor elke bewoner van Hay Jami'a voor de hand liggende, oorsprong van de benaming van uw wijk niet te kennen. Zo betekent het 'de wijk van de universiteit'. U blijkt echter niet te weten waar de universiteit ligt (CGVS1 p.8). Voor een inwoner van die wijk is dat zeer merkwaardig. Vervolgens verklaart u dat de snelweg naar de luchthaven officieel Mohammed Al Qassem zou heten. Dat is niet correct. De Mohammed Al Qassem snelweg voert niet naar de luchthaven en ligt aan de andere kant van Bagdad. De bekende stadsdelen Karradat Meryem en Internationale Zone situeert u dan weer aan de overkant van de rivier. Dat is niet juist. Zij liggen Karkh. U verklaarde vervolgens dat Al Azamiya en Al Kazamiya dichtbij Jami'a liggen, terwijl deze aan de andere kant van de stad liggen (CGVS1 p.6). Waar zich het historisch stadsgedeelte van Bagdad bevindt weet u ook niet (CGVS1 p.8). Een kopie van deze informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bevindt zich in uw dossier. In deze context is het vreemd te moeten vaststellen dat u uw eigen wijk, die eveneens Karkh ligt, correct kan situeren, maar de eerder vermelde belangrijke wijken aan dezelfde oever volstrekt niet. De boven vernoemde vaststellingen doen dan ook een ingestudeerd karakter van uw verklaringen vermoeden. Bijgevolg ondermijnen ze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat zowel het aantal als het soort foutieve of gebrekkige verklaringen over zowel geografische, als sociale en historische gegevens van Irak voor het Commissariaat-generaal een volgende belangrijke aanwijzing zijn dat aan de geloofwaardigheid van uw herkomst ernstig dient te worden getwijfeld. Zo beweert u tweemaal over land de grens met Irak en

Jordanië te hebben overgestoken. Merkwaardig genoeg kan u de naam van de nochtans bekende en enige officiële grensovergang met Jordanië niet benoemen. Bovendien slaagt u er niet in zelfs maar een beschrijving te geven van de route die u hiervoor telkens van en naar Bagdad zou hebben gevolgd. Zo verklaart u geen enkele naam te kennen van dorpen, steden of de provincie die u op weg naar Jordanië zou hebben doorkruist. Dat is zeer vreemd. Verder

zou u de Mohammed Al Qassemsnelweg hebben genomen. Deze zou zich naast Hay Jami'a en Hay El-Khadra bevinden (CGVS2 p.2). Zoals al eerder werd vermeld, is dit volstrekt onjuist. Bovendien is het, volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier, onmogelijk dat u om Jordanië te bereiken deze weg zou hebben gevolgd, aangezien ze een geheel andere richting uitgaat.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat ook uw algemene geografische kennis van Irak onvoldoende blijkt te zijn om te mogen aannemen dat u er ooit zou hebben geleefd. Zo slaagt u er nauwelijks in belangrijke steden rondom Bagdad te vernoemen. Vervolgens blijkt u niet in staat degene die u vermeldt ook maar enigszins te situeren. Als verklaring hiervoor beweert u niet lang genoeg te hebben school gelopen om de ligging van deze plaatsen aan de hand van de vier windrichtingen uit te kunnen leggen. Merkwaardig genoeg doet u dit kort daarop wel en zelfs heel spontaan wanneer u naar de provincies rondom Bagdad wordt gevraagd. Onder de door u genoemde provincies bevinden zich echter ook enkele die dat, volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier, helemaal niet zijn, maar waarvan u zich niet bewust blijkt te zijn, namelijk Al-Amara en Ramadi. Bovendien verklaart u niet te weten waar Mosoel nochtans een belangrijke en gekende stad, zich bevindt, noch waarom ze zo belangrijk is voor het land. Dat is vreemd.

Gevraagd naar het belang van Basra voor Irak blijkt u evenmin op de hoogte te zijn. U zou noties hebben van een haven, maar zou er de naam niet van kennen, noch waarvoor de haven dient. De haven zou dichtbij Umm Qasr liggen (CGVS2 p.3). Umm Qasr is echter, volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier, de eigenlijke naam van de haven. Ze is zelfs een begrip voor elke Irakees. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn doet, net zoals de overige vermelde vaststellingen, een sterk ingestudeerd karakter van uw verklaringen vermoeden.

Ook op sociaal en geschiedkundig vlak blijkt uw basiskennis over Irak te beperkt, opdat kan worden aangenomen dat u uit Irak afkomstig zou zijn. U beweert van 1995 tot en met 2004 in Egypte te hebben geleefd (CGVS2 p.2). Dit verklaart echter niet waarom u nauwelijks tot niet kan antwoorden op vragen over de periode voor uw vertrek en na uw terugkeer. Zo blijkt u weinig tot niets te kunnen vertellen over de periode onder het regime van Saddam. Van Uday en Qussay weet u hoofdzakelijk dat het Saddam's zonen waren (CGVS2 p.3). Gevraagd naar andere belangrijke figuren van zijn regime slaagt u er enkel in drie namen te noemen, en slechts in vage termen tot helemaal niets over hen te kunnen vertellen (CGVS2 p.4). Dat is opmerkelijk. Gepolst naar veiligheidsdiensten en milities die deel uitmaakten van het uitgebreide controlenetwerk van de Ba'athpartij, komt u niet verder dan de Mukhabarat. Ook dat is vreemd. Verder is het zeer merkwaardig dat u spontaan twee bekende incidenten ten tijde van Saddam's regime weet te noemen, namelijk de Sha'baniya-opstand en de Anfalcampagne, maar niets over de tijd, de plaats noch de specifieke aanleiding van deze belangrijke gebeurtenissen (CGVS2 p.4-5). Voorts beweert u ten tijde van Saddam naar de televisiezenders Al-Iraqiya, Al-Fayhaa en Al-Sumariya te hebben gekeken (CGVS2 p.7). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier, zijn deze zenders pas na de val van het regime opgericht. Bijgevolg had u ze onmogelijk eerder kunnen ontvangen.

Wat het gebruik van de voedselrantsoenkaart betreft is het merkwaardig dat u geen idee zou hebben hoe lang zulke kaart geldig zou zijn. Enerzijds verklaart u dat deze kaart en de aankopen hiermee uitsluitend een verantwoordelijkheid van uw moeder zouden zijn geweest. Anderzijds beweert u dat u de enige bent die voor uw analfabete moeder documenten voorlas (CGVS2 p.6). Bijgevolg, en gezien het levensnoodzakelijke belang van de voedselrantsoenkaart voor de Irakese burger, mag redelijkerwijs van u worden verwacht minstens ook van de geldigheidsduur van zulk document op de hoogte te zijn.

Vervolgens verklaart u dat de broer van huidig politiek leider Abdul Aziz Al-Hakim tijdens het regime van Saddam zou zijn vermoord (CGVS2 p.4). Dit is niet correct. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier, is deze man pas na de val van het regime, in augustus 2003, overleden. Verder verklaart u dat huidig politiek leider Moqtada Al-Sadr de zoon is van wijlen Mohammed Bakir Al-Sadr. Ook dit is niet correct. Bovendien beweert u in de periode van de moord op de laatstgenoemde in Egypte te hebben geleefd (CGVS2 p.4). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in uw dossier, is Mohammed Bakir Al-Sadr de schoonvader van Moqtada Al-Sadr, en werd hij in opdracht van Saddam reeds lang voor uw vertrek naar Egypte, namelijk in 1980, om het leven gebracht.

In aansluiting op uw onjuiste verklaringen over de moord op de twee laatstgenoemde geestelijken, dient te worden vastgesteld dat u eveneens onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt een Irakese sjiïet te zijn. Beide slachtoffers waren namelijk vooraanstaande sjiïtische

geestelijken uit voor de Irakezen befaamde religieuze, sjiitische families. Daarom mag redelijkerwijs van u worden verwacht veel beter van hun lot op de hoogte te zijn, dan u op het Commissariaat-generaal heeft bewezen. Verder is het hoogst eigenaardig dat u het graf van de voor sjiieten belangrijke heilige imam Ali tegelijkertijd in de heilige steden Najaf alsook in Kerbala situeert (CGVS2 p.4-5). Dit is niet juist. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ligt in Kerbala de zoon van imam Ali begraven, Hussein, naar wie ook in andere delen van de wereld onder sjiieten wordt verwezen. Een kopie van deze informatie bevindt zich in uw dossier.

Vervolgens, en zoals reeds eerder werd vermeld, is het zeer opmerkelijk dat u spontaan de bekende historische belang van deze gebeurtenis voor de sjiitische bevolking in Irak, en de religieuze betekenis van de term Sha'baniya voor sjiieten over het algemeen, mag opnieuw redelijkerwijs van u worden verwacht als Irakese sjiit minstens deze basiskennis te bezitten.

Ook uw verklaringen over de periode na uw terugkeer uit Egypte, namelijk vanaf 2004, zijn een belangrijke aanwijzing voor de beperkte geloofwaardigheid van uw herkomst uit Irak. Zo blijkt u onvoldoende op de hoogte van de verkiezingen die na de val van het oude regime in Irak hebben plaatsgevonden. Uw uitleg hierover is kort, vaag en niet correct. Zo zouden er volgens u slechts twee verkiezingsmomenten zijn geweest, meer bepaald presidentiële en gemeenteraadsverkiezingen. Over het jaartal waarin deze zouden hebben plaatsgevonden spreekt u zich zelfs niet uit (CGVS2 p.7). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie bevindt in het administratieve dossier, heeft dit soort verkiezingen in de periode van uw terugkeer naar Irak nooit plaatsgehad. Wel werden er verkiezingen voor een overgangsregering, een volksraadpleging over de grondwet, en tenslotte parlamentsverkiezingen gehouden. Dit was in 2005.

Op de vraag die daarop volgt, namelijk naar andere belangrijke gebeurtenissen in Irak sinds het verdwijnen van Saddams regime, verbaast u met een vlotte en gedetailleerde opsomming in plaats én tijd van aanslagen en terechtstellingen sinds het jaar van uw terugkeer uit Egypte tot in het jaar van uw vlucht (CGVS2 p.7). Dit is zeer opmerkelijk, niet alleen omdat u kort voordien slechts in zeer vage termen over even ingrijpende gebeurtenissen als de verkiezingen kon vertellen, maar ook omdat u eerder tijdens het gehoor expliciet vroeg dat men u niet naar data zou vragen (CGVS2 p.4). Opnieuw dient hieruit te worden afgeleid dat uw sporadisch gedetailleerde kennis een ingestudeerd karakter vertoont.

Uit bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u wel enige kennis over uw woonwijk in Bagdad heeft, maar u niet op de hoogte bent van een aantal elementaire kennisvragen over deze stad en Irak over het algemeen. Dit doet dan ook eerder een ingestudeerd karakter vermoeden. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk maakt van Irak afkomstig te zijn. Aangezien de problemen die u zegt te hebben gekend zich in deze stad afspeelden, kan ook hieraan geen geloof worden gehecht. Rekening houdend met de ongeloofwaardigheid van uw herkomst, kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Door uw bedrieglijke verklaringen maakt u het de asielinstanties immers onmogelijk om uw verblijfplaatsen en –situatie van de laatste jaren en uw nood aan bescherming correct te beoordelen.

De door u voorgelegde documenten vermogen, zoals reeds eerder vermeld, niet deze appreciatie te wijzigen. Aan de door u voorgelegde documenten (kaart voor intern ontheemden en de dreigbrief van de Shura Al-Mujaheddin) kan slechts geloof worden gehecht indien gepaard gaande met geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat hier allerminst het geval is. Bovendien blijken de voorgelegde identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs vervalst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder meen ik dat u op basis van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet uitgesloten dient te worden van de status van subsidiaire bescherming.”

2. Ten gronde.

- 2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, met name de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat hij een precies, gedetailleerd en omstandig verhaal heeft gedaan aangaande de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht te vluchten, zijn asielaanvraag samenhangend is en zijn verklaringen standvastig zijn gebleven niet alleen aangaande de hoofdzaak doch ook aangaande

talrijke details en de juiste omstandigheden die betrekking hebben op die gebeurtenissen, de 'ontwaarde onjuistheden' ter zitting kunnen toegelicht worden door verzoeker in aanwezigheid van een tolk, verzoeker stavingstukken gaat verzamelen, en de dossierbehandelaar zijn antwoorden niet in de juiste context plaatste.

- 2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Irak. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat verzoeker een valse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs indiende en hij niet op de hoogte is van een aantal elementaire kennisvragen over zijn beweerde woonwijk in Bagdad en Irak in het algemeen.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet betwist dat de door hem voorgelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs volledige namaak zijn en dat hij door het neerleggen van valse documenten doelbewust getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden en het onmogelijk is zijn werkelijke identiteit te achterhalen. Voorts wordt zijn gebrek aan kennis over Bagdad en Irak op gedetailleerde wijze besproken in de bestreden beslissing met verwijzing naar de vindplaats in de gehoorverslagen. Verzoekers gebrek aan kennis over elementaire en essentiële zaken blijkt uit een vergelijking tussen de verschillende gehoorverslagen en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker maakt met de enkele ontkenning/bevestiging niet aannemelijk dat hij een samenhangend relaas heeft gedaan aangaande de hoofdzaak en de details noch slaagt hij er met de loutere ontkenning van de vaststellingen in aan te tonen dat hij een precies, gedetailleerd en omstandig verhaal heeft gedaan, zoals hij beweert. Immers, uit zijn verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich beperkt tot het ontkennen dat er een universiteit zou zijn in zijn wijk, dat hij bepaalde stadsdelen niet zou kunnen situeren, hij geen steden rondom Bagdad kon opnoemen, dat hij de naam van de haven van Basra niet kende, hij niets kon vertellen over het regime van Saddam Hussein en zijn belangrijke figuren, en hij geen informatie kon verstrekken over Sha'baniya. Verder volhardt verzoeker in zijn verklaringen dat de snelweg naar de luchthaven officieel Al Qassem heet en dat hij naar de genoemde televisiezenders keek, zonder dat hij dit ook maar met enig concreet bewijs ondersteunt.

Waar verzoeker nog stelt dat de onjuistheden onvoldoende zijn om de vluchtelingenstatus alsmede de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren is de Raad van oordeel dat op basis van de vastgestelde onjuistheden en onwetendheden over Bagdad, zijn beperkte/onjuiste kennis over een aantal essentiële elementen met betrekking tot de geografische, sociale en historische gegevens over Irak, zijn onwetendheid over de religieuze betekenis van de term Sha'baniya, en zijn onwetendheid over befaamde religieuze sjiïetische leiders/families, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht kon besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt een sjiïet te zijn afkomstig uit Irak. Vermits verzoeker zijn afkomst uit Irak niet aannemelijk maakt, toont hij derhalve ook zijn beweerde vervolgingsfeiten, die zich zouden hebben afgespeeld in Bagdad, niet aan. Overigens benadrukt de Raad nog dat waar verzoeker bepaalde elementen en gegevens over Bagdad wel kent, onder andere over de wijk Hay Jami'a, de Commissaris-generaal ook daar terecht van oordeel is dat deze kennis ingestudeerd is gelet op de andere onjuistheden.

Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van

vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Wanneer er zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, bestaat er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève te toetsen.

Gelet op de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont, en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Irak, kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoekers afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is.

Er worden geen gegronde middelen aangehaald. De bestreden beslissing wordt beaamd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 april 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.